Poštnina plačana v gotovini

Sped. in abbon. postale - II Gruppo 70%

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA
34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177
PODUREDNIŠTVO
34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija Lir 28.000
Letna inozemstvo Lir 40.000
Letna inozemstvo, USA dol. 30
Poštno čekovni račun: štev. 11234499

Leto XXXVIII. - Štev. 48 (1928) | Gorica - četrtek, 11. decembra 1986 - Trst | Posamezna številka Lir 700

V božičnem pričakovanju

V božični noči bo stal pred menoj novorojeni božji Sin: brez strehe, brez kruha, brez papirjev, brez dokumentov. Ubog in ne zavarovan bo stopil v mojo dušo, morda prazno dušo.

Zase ni hotel narediti niti najmanjšega čudeža. Ali ni prav to čudež, da se Bog polaga v moje naročje? da ga lahko gledam, kako leži v jaslih, da me prevzame skrb zanj? Ponuja mi čast, da bi bil tudi sam deležen božjega trpljenja v svetu; ponuja mi svobodo, da ne bi bil preveč v skrbeh sam zase; ponuja mi možnost, da verujem zastonj, da upam zastonj; še več: da upam kljub vsemu videzu, ki govori proti upanju.

Božji Sin se je učlovečil, da bi nas pobožanstvil; postal je nemočen otrok, da bi nas podprl v prizadevanju za dobro; povili so ga v plenice, da bi raztrgal naše grešne vezi; postal je reven, da bi nas obogatil; rodil se je jokajoč, da bi obrisal naše solze; na tujem se je rodil, da bi nas privedel v domovino; ni bilo mesta zanj, da bi nam pripravil mesto v svojem kraljestvu. Vse to pa da nam bi podaril največji dar: odrešenje in zveličanje, tu na zemlji pa mir.

Božični dan nam oznanja resnico, da je Beseda postala človek, da je Bog postal človek. Začel je svojo zemeljsko pot kot vsakdo izmed nas. In s tem je razodel človeku vrednost človeka. Vsakega človeka. Vsakdo je Bogu enkraten in nenadomestljiv. Bogu vsakdo izmed nas toliko pomeni, da je prav za vsakega stopil na svet, postal človek. Bog na slami nam govori, kako smo pomembni. Zato je božič praznik prave človečnosti. Zaradi božičnega sporočila visoko cenimo sebe, enako pa tudi druge ljudi. V besedah: spoštovanje, prijaznost, ljubeznivost. V življenju: pomoč, razumevanje, solidarnost. Deležni smo božje ljubezni. Potem smo lahko ponosni nase, hvaležni za tako velik dar.

Božični prazniki nam oznanjajo mir, saj so angeli prepevali: Mir ljudem na zemlji! Mir pa je obljubljen ljudem blage volje, zaupljivim, dobrohotnim, ne pa tistim, ki so nezaupljivi, ker niso dobrohotni, zato so vedno v strahu, da bi jih nasprotnik ukanil. Priče pa smo nemirom, sovraštvu, nasilju, nezaupanju. Kaj naj ubogi naredimo? Nikar ne recimo, da proti vsemu temu ne moremo nič. Če sveta ne moremo pomiriti, lahko pomirimo sebe in končno je to za nas najvažnejše. Pomirimo se s svojim Bogom in ga priznajmo za svojega dobrega Očeta. Pomirimo se s seboj, sprejmimo se take, kakršni smo z željo, da bi postali boljši. Pomirimo se z domačimi, z bližnjimi, s sodelavci, nasprotniki, bodimo jim prijazni in vedno pripravljeni pomagati, kjer koli je treba.

Ponesimo blagoslov in prijateljsko razpoloženje v svoje družine, ponesimo ga tudi vsem, s katerimi se srečujemo, najbolj pa tistim, ki jim je sveta božična noč samo še daljni spomin brez vsake vsebine.

Slovenski narodni značaj

Po daljšem presledku so imeli slovenski kulturniki velik simpozij pod naslovom »14. plenum kulturnih delavcev OF«. Glavna tema je bilo obravnavanje značaja našega naroda. Ivan Cankar je o nas zapisal, da smo »za hlapce rojeni, za hlapce vzgojeni, ustvarjeni za hlapčevanje«. Nerazumljivo, ponižujoče; še posebej, ker je Cankar živel v dobi taborov, majniške deklaracije in jugoslovanske ideje.

Ciril Zlobec v »Delu« (8. nov. 1986) pa postavi povsem nasprotno trditev, poznano iz časa revolucije: »Iz naroda hlapcev smo preko NOB postali narod junakov, moderen narod, svoboden, demokratičen in vsestransko ustvarjalen.«

Iz Cankarjevega žargona pretirane, poniževalne skromnosti glasniki revolucije zaidejo v bombastičen slog, tako strašno proč od dejstev. Na plenumu so, resnici na ljubo, premnogi predavatelji izrekli dvom nad takim novim narodnim značajem. Edina izjema je bil Josip Vidmar, ki si je upal trditi: »Osvobodilni boj je naš narod prebudil. Postali smo dejansko zgodovinski narod, ki je prvič odločal sam o svoji usodi. Slovenci so danes med najbolj prebujenimi narodi sveta. Vsak naš človek je politično prebujen in na osnovi dobrih informacij presoja politično situacijo, ne le svojo lastno, temveč tudi evropsko in svetovno. Take informiranosti boste zaman iskali drugod po svetu med širšimi sloji naroda. To je uspeh naše revolucije in NOB...«

Jože Smole, predsednik SZDL, je ob tej priložnosti predlagal Vidmarja za častnega predsednika tega plenuma z utemeljitvijo: »Z velikim značajem, z izostrenim posluhom za resnično kulturno obravnavanje družbenih problemov, s posluhom za tista humana in estetska merila, ki edina določajo vrednote človeškega kulturnega udejstvovanja...«

Isti akademik Vidmar pa je v intervjuju »Tribuna«, februarja letos, takole odgovarjal: »Skupni spomenik (namreč vsem žrtvam zadnje vojne) je absurd...« In o narodni spravi: »Oni so se borili za Kristusa Kralja, kakor so govorili, tudi partizane so pobijali v njegovem imenu. Mi smo se res borili za to nesrečno Slovenijo, oni pa so se v bistvu borili za oblast Cerkve, ki jo je ta počasi izgubljala...« Tako naš prvi kulturnik; težko bi kdo pokazal slabšo informiranost in nehumanost.

Pa vendar je bil čas, ko se je upalo, da se bo Vidmar zavedel svoje žalostne vloge. Znane so njegove zapisane besede: »Uporabili so nas za razne izjave, o politiki nisem imel pojma, to je komaj bilo pošteno. Ko sem Kidriču omenil željo, da se umaknem s pozornice, mi je povedal: "Umik od nas ti je možen samo dva metra pod zemljo." Kaj sem hotel?« Sedaj, 41 let po revoluciji, po tolikih spremembah, brez Kidriča, pa Vidmar ostaja v celoti na poziciji partije iz let 1941-45.

Polovica kulturnikov so postali oporečniki enega ali drugega obdobja revolucijskih »pridobitev«. Celo Vidmarjev tekmec, prof. Kocbek je našel sočutne besede za izročene domobrance, četudi bi rad ostal član vodilne skupine.

V Sloveniji partijski funkcionarji tožijo, da se komunisti sramujejo članstva in ga zatajijo, ako je mogoče. Celo v ZDA in Kanadi se »Naše novine«, edini preostali levičarski list, pritožujejo: »Naši aktivisti nam obračajo hrbet, prepričani, da se ladja potaplja, naj se zato reši, kdor se more« (Toronto, 30. okt. 1986).

Žalostno dejstvo glede slovenskega narodnega značaja je, da smo ogromno izgubili na naši tradicionalni prijaznosti, veselju, sočutju in odprtosti. Revolucija je večini naroda vsilila dvojnost, en obraz proti javnosti, državi, drugi resnični obraz pa v naši notranjosti. Ta dvojnost strašno kvari značaj. Vendar mnogi znaki na izboljšanje so v Sloveniji prisotni, še bolj pa v zamejstvu.

V Glinjah na pokopališču je narod dokazal Vidmarju in njegovim, da je spomenik partizanov in domobrancev eden ob drugem ne samo možen, ampak človeka poglobi in moralno dvigne. Prepričani socialist-levičar, pokojni koroški rojak Valentin Polanšek je po mnogih slavospevih partijski liniji na Koroškem napisal brez prisile roman »Bratovska jesen«, kjer pravilno opiše revolucijo, njena dejanja in namen bolje, kot bi jih napisal politični emigrant.

V svobodi bo v Sloveniji sami razvoj povsem enak. Naši kulturniki bodo k temu nedvomno prinesli svoj delež.

Dr. Peter Urbanc

Bojzoperverouk v šoli

V petek 5. decembra so bile po večjih mestih v Italiji manifestacije dijakov višjih srednjih šol zoper ministrico Falcuccijevo; formalno je manifestacije organizirala Federazione giovanile comunista (Združenje mladih komunistov), v resnici pa je manifestacijo pripravil PCI. Uperjena pa ni bila zoper ministrico za šolstvo Falcuccijevo, temveč zoper uro verouka v šoli. Manifestacija je uspela le napol, ker ni bila množična, kot so upali in pričakovali organizatorji, ampak le delna. V Rimu npr. je le kakih tri tisoč dijakov uprizorilo »sedenje« pred palačo šolskega ministrstva; v Milanu je pri manifestaciji sodelovalo kakih 1.500 dijakov višjih srednjih šol. Najbolj množična je bila udeležba v Turinu in v Firencah; manifestiralo je okrog 20 tisoč dijakov. Tudi v južni Italiji manifestacija ni uspela tako kot so pričakovali. Omeniti velja, da so povsod manifestacije potekle brez izgredov.

Tej manifestaciji se je uprlo Ljudsko gibanje (Movimento popolare), ki združuje katoliško usmerjene dijake. Ta organizacija je obsodila petkovo manifestacijo, češ da gre »za poskus, kako bojkotirati uro verouka«. Vse ostale zahteve, ki so jih predložili manifestanti, da so le lep izgovor.

To bo držalo, ker partija ne more požreti, da se je nad 90% dijakov in staršev ob začetku šolskega leta izreklo za verouk v šoli. Partija je računala, da bo prijava k verouku polomija. Ker se to ni zgodilo, je takoj začela rovariti zoper verouk v šoli. Pri tem ni nastopila in ne nastopa v prvi osebi, temveč s pomočjo posrednikov. Ti posredniki so razni partijski sopotniki: skupina »demokratičnih« intelektualcev, sindikat CGIL, Dijaško združenje (Lega studenti) in še kdo. Zahteva partije in še nekaterih drugih skrajnih levičarjev je, da mora biti verouk izven rednih šolskih učnih ur. Zavoljo tega, da je treba razveljaviti dogovor med rimsko vlado in italijansko škofovsko konferenco glede verouka.

Nasprotovanje PCI verouku ima ideološke in praktične razloge. Ideološki razlogi so v marksističnem gledanju na vero, češ da vera pomeni alienacijo človeka, tj. odvračanje človeka od zemskih stvarnosti, ki da so edino resnične. Praktični razlogi so v tem, da tista peščica otrok in dijakov, ki se niso prijavili za verouk, pogosto ne ve, kaj bi počeli, s čim bi se bavili, ko so drugi pri verouku.

Papeževa poslanica škofom Burundija

Burundi, država v Osrednji Afriki ob jezeru Tanganika, svoj čas belgijska kolonija, doživlja zadnja leta versko preganjanje, ki se vedno bolj stopnjuje. Vojaški režim z marksistično miselnostjo vidi v Cerkvi največjo oviro za svoje namere, zato skuša njeno delovanje čim bolj zavreti, če že ne uničiti. Najprej je začel z izgonom tujih misijonarjev; nato je prepovedal udeležbo vernikov pri mašah med tednom, češ da to ovira ljudi v njihovem poklicnem delu; nazadnje pa je podržavil vse katoliške srednje šole, malo in veliko semenišče, zaprl šole za oblikovanje katehistov in pastoralnih centrov ter razpustil Katoliško akcijo.

Apostolski sedež je vse do sedaj molčal v upanju, da bo prišlo do dialoga med Cerkvijo in vlado. Zadnji sovražni ukrepi pa so ga prepričali, da bi bil nadaljnji molk za Cerkev škodljiv. Tako je papež Janez Pavel II. 10. novembra poslal burundskim škofom poslanico, ki je bila objavljena 1. decembra, v kateri omenja sedanje proticerkvene ukrepe in ugotavlja, da gre za načrtno akcijo Cerkev v Burundiju poriniti na rob družbe, jo očrniti in oblatiti pred javnostjo.

Celotna Cerkev je zato solidarna s trpečo Cerkvijo v tej državi in prosi Boga, da ji dá potrebnih milosti in poguma v tem trenutku, ki je trenutek križa in trpljenja. Obenem pa vzpodbuja škofe, ki jih je sedem, da okrepijo medsebojno enotnost in se še bolj posvetijo delom ljubezni, braneč pri tem osnovne človekove vrednote kot so svoboda, pravičnost in spoštovanje človekove osebe. Če bodo ostali dosledni v ravnanju, bo to sčasoma privedlo do novega dialoga z oblastmi, ki ga je treba iskati s potrpežljivo vztrajnostjo in velikodušno razpoložljivostjo.

Papež si želi obiskati Litvo in Jugoslavijo

Med vožnjo na povratku iz Avstralije v Rim so časnikarji vprašali papeža, kakšni so izgledi za njegovo potovanje v Sovjetsko zvezo in Jugoslavijo. Glede prve je dejal, da bolj kot samo Rusijo želi obiskati Litvo, kajti preteklost Litve je povezana s katoliško Cerkvijo.

Glede Jugoslavije pa je rekel, da si to potovanje zelo želi, a še ni nič konkretnega na vidiku. Obstajajo objektivne notranje težave kot so napetost med Srbi, Hrvati in Slovenci, dalje osebnost kardinala Stepinca, ki je za režim še vedno kamen spotike, saj vztraja na upravičenosti obsodbe tega pogumnega pričevalca vere.

Tudi glede Palestine in Bližnjega vzhoda izgledi za kak obisk niso rožnati. Kar se tiče Izraela, ne bi bilo težav, toda z arabskimi državami je stvar drugačna, saj so med seboj razdvojeni tako glede vere kot glede političnih pogledov.

Ameriški škofje grajajo sedanji gospodarski sistem

Na svojem nedavnem zasedanju v Washingtonu so severnoameriški škofje z velikansko večino glasovali za že dolgo pričakovano pastirsko pismo o ameriškem gospodarskem sistemu. Ta dokument ameriških škofov je nastajal šest let; pri njegovem nastajanju je sodelovala tudi ameriška javnost. Dokument je v bistvu kritika ameriškega kapitalističnega sistema, pa tudi kritika ameriške gospodarske politike do dežel Tretjega sveta.

V svojem pastirskem pismu ameriški škofje zastopajo načelo, da imajo potrebe ljudi prednost pred vsemi drugimi gospodarskimi interesi. Poglavitni kriteriji slehernega gospodarskega sistema je vprašanje, kaj stori za človeka, koliko človeku vsestransko pomaga in do katere stopnje mu dovoljuje soudeležbo.

V zvezi s tem škofje tudi ostro grajajo uporabo velikanskih sredstev za oboroževanje; ta sredstva bi bila nujno potrebna za boj proti revščini in stiski tudi v samih ZDA. Da je »v eni najbogatejših dežel sveta« daleč razširjena revščina, je »moralni in socialni škandal«. Škofje zahtevajo, da si vsaj Severna Amerika prizadeva ustvariti delovna mesta za številne brezposelne. Tudi vlada je dolžna tu pomagati, in sicer tako, da del sredstev, ki so predvidena za vojsko, uporabi za nova delovna mesta.

★

■ Dva dni se je mudil v Rimu posebni odposlanec Gorbačova Vladimir Suslov, ki naj bi pripravil podrobnosti za obisk sovjetskega voditelja v Rimu prihodnje leto. Obenem pa je hotel italijanske politične kroge pridobiti za sovjetsko stališče glede vesoljskega ščita pred jedrskim orožjem, na katerem vztrajajo ZDA. Posebej se je sestal z Andreottijem in v Vatikanu z nadškofom Silvestrinijem, ki vodi vatikansko zunanjo politiko. Svoj obisk v Vatikanu je utemeljil s tem, da Moskva ceni vlogo Cerkve pri podpiranju mirovnih pobud.

■ Italijanska vlada je sklenila z ministrskim dekretom prepovedati izvoz orožja v Sirijo. V veljavi ostanejo tudi omejitve do držav, ki so udeležene v vojni ob Perzijskem zalivu. Glede Južne Afrike pa je Italija vezana na prepoved, ki so jo sprejeli Združeni narodi v New Yorku.

Tako pisanje odklanjamo!

Urednik zagrebškega dnevnika »Vjesnik« Radovan Stipetić je napisal članek, ki je skrajno žaljiv za Slovence v Italiji in ki ga je tržaški »Piccolo« z veseljem ponatisnil, saj pomeni pritrjevanje italijanskim nacionalističnim krogom v Trstu.

Članek v »Vjesniku«, ki je izšel na prvi strani, ima značilen naslov: »Ribolov - in slovenska zaščita - kritični glas "Vjesnika"«. V njem beremo med drugim: »Obredne so postale zahteve o nekih nerealnih (!) ugodnostih za Slovence v Italiji in te zahteve nudijo priložnost za izvajanje besednih razkazovanj ali kot izgovor za nedelavnost na drugih področjih.«

Ko omenja zadevo ribolova na Jadranskem morju, se spravi na jugoslovansko diplomacijo, ki da se s problemom ne mara soočiti, nato pa se spet spravi na Slovence v Italiji, češ da je njihova zahteva po globalni zakonski zaščiti dejanje »nerealističnih privilegijev«, na katere da ne more pristati nobena država.

Še bolj vzbuja začudenje ocena italijanskih strank, ki jo izreče. PCI je za sodelovanje le z besedami, PSI je z besedami in delom, DC pa brez besed in z mnogo dela, kar pa je po mnenju pisca bistveno. Čudno ovrednotenje dela strank, zlasti ko gre za DC, saj je prav ta stranka ob nedavnem incidentu najbolj dvignila svoj glas in predlagala celo vrsto povračilnih ukrepov.

★

■ Ob zelo majhni udeležbi poslancev je rimski parlament razpravljal konec preteklega tedna o izvajanju vseh tistih določil, ki naj dokončno zajamčijo nemškemu prebivalstvu na Južnem Tirolskem popolno uporabo materinščine, tudi v odnosih z javnimi uslužbenci in na sodiščih. Sam minister za odnose z deželami Vizzini je dejal: »Manjšine je treba zaščititi z razumom, ne pa na podlagi številk, brez sektaških in nacionalističnih vzgibov.« Najbolj ostro je kot običajno nastopil proti južnotirolski avtonomiji voditelj misovcev Almirante; on, ki je dejanski predstavnik nekdanjih in sedanjih fašistov, si je privoščil izjavo, da je sedanji avstrijski predsednik Waldheim »zagrizen filosovjetski nacist«. A je ostal v svojih stališčih osamljen. Pred parlamentom pa so pripadniki nemške Domovinske zveze (Heimatbund) delili letake z besedilom, da je »Južna Tirolska italijanska kolonija v osrčju Evrope«.

Naročnikom v vednost in premislek

Leto 1986, ki ga zaključujemo, za naš list ni bilo ugodno. Končali smo ga s precejšnjim primanjkljajem. Ponovno povišanje poštnine, stroški v tiskarni in upravni stroški ter naročnina, ki se je izkazala za prenizko, so botrovali temu primanjkljaju.

Če hočemo list ohraniti pri življenju, je nujno potrebno, da zvišamo naročnino primerno sedanjemu položaju. Tako bodo za leto 1987 veljale sledeče cene:

naročnina za Italijo 32.000 lir, za inozemstvo 50.000 lir, v nemških markah 70, v avstr. šilingih 500, v USA dol. 35 ali protivrednost v lirah;

posamezna številka od 1. dec. 1986 bo 700 lir (vsi drugi so to storili že v letošnjem poletju);

trgovski oglasi in osmrtnice od 1. dec. letos 500 lir za vsak mm višine v širini enega stolpca.

Vse to pa še ne bo krilo vseh stroškov pri izdajanju lista. Nujno so potrebni darovi v sklad »Katoliškega glasa«, ki so se zadnje čase občutno zmanjšali. Lepo prosimo: ko objavite svoj dar za kateri koli namen v listu, dodajte še nekaj za »Katoliški glas«, ki vam dar zastonj objavlja. Usluga za uslugo!

In še nekaj: če bo naš list prenehal izhajati, vedite, da bo novega s podobno usmerjenostjo le težko obuditi k življenju. Zato: hvala za razumevanje!

Oz izidu knjige Janka Pleterskega:

„Narodi, Jugoslavija, revolucija“

(OD NAŠEGA DOPISNIKA)

Res ni več moč slediti dogajanju. In tudi čuditi se bomo počasi nehali vsemu! To, da Igor Torkar napiše v ljubljanskem Dnevniku, da so vladajoči komunisti hinavci, je že nekaj bolj ali manj vsakdanjega. Drži, da bi kdorkoli tega ne mogel objaviti, vsaj ne brez posledic; to je dovoljeno Torkarju — »dachavcu« in še nekaterim. Vendar to beremo vsi: vsi tudi beremo (v Mladini) o žrtvah političnih preganjanj. In se skorajda nič več ne čudimo...

Priznati je treba ,da se dá v jugoslovanski Sloveniji (pač predvsem v Sloveniji; drugod je s tem še precej drugače), o marsičem odkrito in skorajda demokratično pisati. S tem seveda nujno prihajajo na dan umazanije vladajoče politične združbe, in ker ta združba nima argumentov, s katerimi bi se branila, se brani s podtikanji, klevetami in neargumentiranimi samohvalami.

SPRENEVEDANJE MITJE RIBIČIČA

Prav pred časom smo doživeli enega takih poskusov. Bilo je ob predstavitvi knjige Janka Pleterskega »Narodi, Jugoslavija, revolucija«. Ob tej priložnosti je govoril tudi Mitja Ribičič, ki je skušal v svojem govoru predvsem odgovoriti Torkarju na njegove, v Dnevniku objavljene trditve o hinavščini vladajočih komunistov. Ker ni Torkar v svojem članku navajal celih imen, ampak le začetnice: B. K. in M., je to Ribičiču služilo za njegovo »argumentiranje«, češ, da nekateri (Torkarja sploh ni omenil), ne napišejo, kdo je bil hinavec, ampak operirajo le z nekakšnimi začetnicami, kot bi reševali križanko.

KAKO JE BILA SPREJETA KNJIGA DR. PLETERSKEGA

Naj se zapiše, da Pleterski ne načenja kakšnih sedanjih mednarodnostnih težav v Jugoslaviji, ki jih vsi čutimo in doživljamo na svoji koži.

Pleterski je zgodovinar. Njegovo delo je zategadelj predvsem zgodovinsko, čeprav se pri tako široko zasnovani problematiki rečí nikakor ne da dogledati samo z zgodovinskimi očali. Avtor se spušča v zgodovino posameznih jugoslovanskih narodov, v snovanje njihovih narodnih zavedanj; obravnava porajanja »nacionalnega« pri posameznih narodih v Jugoslaviji.

Posebno pozornost je posvetil, na primer, narodnostnim problemom v republiki Bosni in Hercegovini; podrobno opisuje, kako je prišlo do smešnega »muslimanskega naroda« (on ne pravi, da je smešen). Opisuje nazadnje problem Turkov v Bosni in sploh na Balkanu itd. Tudi Makedonce obdela v vsej zapletenosti njihove tragične in včasih tudi dvoumne zgodovine in etnološke svojskosti.

Nazadnje so prišle še najbolj ugodne kritike njegove knjige iz Srbije, ker je menda srbstvo prikazal v »pravi« luči in mu dal »pravo« veljavo. Z eno besedo; vsi zgodovinarji v drugih republikah so njegovo delo sprejeli, lahko se reče, naklonjeno in s pohvalami, kako da je strokovno in tako naprej... Morda zato, ker je ena od temeljnih misli dela Janka Pleterskega trditev, da je jugoslovansko sožitje tako imenovani »nujni zgodovinski proces«, ki mu nobeno ljudstvo znotraj zdajšnje Jugoslavije ni moglo ubežati.

MITJA RIBIČIČ O KOMUNISTIČNI REVOLUCIJI

Že je bilo zapisano, da je téma knjige dr. Pleterskega obsežna; kar preveč »obetajoča«. Narode v Jugoslaviji postavlja avtor pod osvetljavo revolucije — tiste komunistične revolucije, se razume. Na predstavitvi njegove knjige se je zato veliko govorilo o revoluciji v Jugoslaviji, kakor o sami Jugoslaviji in njenih bolj ali manj srečnih narodih.

Mitji Ribičiču se je ob tem utrnila »genialna« ideja: ob Revoluciji Janka Pleterskega je začel govoriti o nameravani gradnji ljubljanskega muzeja revolucije. Seveda je govoril, kakor da so vsi Slovenci na njegovi strani; drugače bi si bilo težko zamisliti, zakaj je rekel »mi gradimo muzej...«

Izjavil je: »Revolucijo je treba aktualizirati in muzej revolucije gradimo zato, da jo bomo prikazovali našim potomcem; da jo bomo naredili sodobno! Muzeja revolucije ne gradimo zato, da bi revolucijo zapirali v muzej!« Potem je Ribičič citiral misel iz knjige Pleterskega, da je naša revolucija vsenarodna. Ob tej avtorjevi trditvi in Ribičičevem sklicevanju nanjo se tisti, ki se spominjamo časov, ko so oborožene tolpe Osvobodilne fronte morile po deželi, samo še kislo in pomilovalno namrdnemo. Prav kakor se pomilovalno namrdnemo ob trditvi, da so si narode izmislili komunisti.

Mitja Ribičič je tudi, opirajoč se na navedbe Pleterskega, polemiziral s tistim večinskim delom slovenskega naroda, ki trdi, da je revolucija prekinila tok demokracije. Ribičič: »Žrtve revolucije dokazujejo nerealnost te trditve!« Toda to še ni bila vsa Ribičičeva »modrost«! Nadaljeval je: »Kar je bilo človeškega, humanega, se je priključilo narodno osvobodilni borbi, le manjšina je bila za takratno skorumpirano jugoslovansko demokracijo.« K temu ne moremo reči drugega kot to, da Ribičič, zdaj že upokojeni politik iz Slovenije, ne zna več slovenskemu ljudstvu praviti drugega kot debele smešnice.

SAVIN JOGAN: USTVARJALNA KRITIKA PLETERSKEGA

Za Ribičičem je na predstavitvi omenjene knjige govoril še Savin Jogan, tudi sam zgodovinar. Ni polemiziral z Ribičičem... Kakšen pomen bi tudi imelo! Polemiziral pa je s Pleterskim. Sploh ni govoril le o revoluciji in Torkarju, kot Ribičič, marveč se je spustil v polemiko s prikazovanjem narodov v Jugoslaviji v Pleterskega knjigi. Kot pomembno pomanjkljivost dela je Jogan navedel, da Pleterski sploh ne omenja kulturnih pritiskov iz Beograda na slovenski narod. Jogan pravi, da avtor sploh ni omenil niti tega, da so po zmagi revolucije demontirali mnoge slovenske tovarne in jih prepeljali proti jugovzhodu zvezne države. Nazadnje je sebi, zlasti pa še Pleterskemu, zastavil zelo smiselno retorično vprašanje: »Je bilo slovensko nacionalno vprašanje z oboroženo revolucijo po vojni rešeno?« O tem Pleterski ni napisal nič.

Odgovora pa tudi Jogan ni dobil...

Ob tem pa se ponuja odgovor tistim, ki se čudijo, zakaj je bila knjiga Janka Pleterskega bolj všeč drugim v Jugoslaviji kot Slovencem. Navsezadnje je izšla v srbohrvaščini celo leto prej kot v slovenščini... Je potem sploh še potreben kak odgovor?

Nov prevod S. Gregorčiča v italijanščino

Letošnje Gregorčičeve proslave so obnovile zanimanje za tega pesnika tudi pri duhovniku Francu Husuju. Preteklo poletje je prvič obiskal Gregorčičeve rodne kraje, Soško dolino, Trento in izvir Soče. Vendar to ni bilo prvo njegovo srečanje z Gregorčičem. V svoji posvetilni pesmi poje: »V otroško dušo mojo te vcepila / je Ona: prva moja učiteljica. / Slovenska mati: verna, vztrajna, mila, / otrok osmerih ljubljena rodnica. / Mamka moja, ki na pamet znala / Veselega pastirja, Našo zvezdo, / Siromaka in druge pesmi tvoje. / Je z njimi svojo deco pestovala, / s pesmimi od ptičk zrahljala nam je gnezdo: / tako sem dedič tvoj in mamke moje.«

Iz te ljubezni in letošnjih doživetij ob Gregorčičevih krajih je zrastla misel, da bi prevedel Gregorčičeve poezije na italijanski jezik, to tem bolj, ker mu je pesnikova pranečakinja Pepca Gregorčič ob njegovem obisku na Vrsnu podarila v spomin prvo izdajo Gregorčičevih poezij, ki so izšle pri Celovški Moh. družbi leta 1908. Dela se je lotil z ljubeznijo in navdušenjem, čeprav se je zavedal, da ni lahko prepesniti Gregorčičevih pevnih verzov v tuj jezik. V kratkem času dobrega meseca je prevedel 50 Gregorčičevih poezij. V naslovu prevoda je zapisano: »Piccola antologia«. Gre torej za izbor Gregorčičevih poezij od prvega zvezka do Predsmrtnic in Posmrtnic ter Joba. Začenja s Posvetilom, ki v njegovem prevodu zveni takole: »A poca gente è noto il poeta: / frammenti suoi trovate in ogni posto. / Per darvene un'immagine completa, / i pezzi ho con pazienza ricomposto; / non tutti, ma a guardarli attentamente, / il cuor di lui s'incontrerà e la mente.«

V antologiji so zbrane in prevedene nekatere najbolj značilne in znane Gregorčičeve pesmi, npr. Naša zvezda, Daritev, V pepelnični noči, ki se v prevodu tako zaključuje: »In piedi t'alza, o popol mio, / fino ad oggi conculcato: / non sono Ceneri il tuo giorno. / Il tuo giorno è il Resurrexit.«

Potem so prevedene še: Mavrica, Pogled v nedolžno oko, Dekletova molitev, Lastovkam, Veseli pastir in tudi Soči. V Husujevem prevodu se takole začenja: »Sei bella dei pianor limpida figlia, / graziosa tra gli incanti del creato...«

Prevajalec omenja v uvodu, da je pričujoča antologija le prvi del, da želi prevesti celega Gregorčiča. To, kar je pripravil, da je le poskus, ki ga je v fotokopiji poslal nekaterim prijateljem v pogled in v presojo. Tisti, ki smo bili deležni njegove prijateljske geste, se iskreno veselimo te njegove ljubezni do Gregorčiča, ki jo je izkazal tudi s tem, da je iz daljne Altamure v Apuliji prišel na proslavo v Drežnici. Želimo, da bi z delom nadaljeval in da bi kasneje našel tudi založnika, ki bi njegove »Poesie di Simon Gregorčič« izdal v tisku. Saj so do sedaj prevedene in tiskane le nekatere.

K. Humar

Ko bi bili kristjani...

Ko bi bili kristjani, bi v cerkev ne prihajali kakor v kako tujo hišo, ampak kakor v bivališče svojega Očeta.

Ko bi bili kristjani, bi poznali skrbi soljudi. Toda koliko so nam znane radosti in skrbi tistih, ki nedeljo za nedeljo sedijo ali klečijo poleg nas?

Ko bi bili kristjani, bi nam ne bilo treba škiliti na druge, ali moramo vstati, poklekniti ali se pokrižati. To bi vedeli, kakor vemo, da smemo pri zeleni luči čez cesto in da moramo pri rdeči počakati.

Ko bi bili kristjani, bi v naši župniji ne bilo revščine, stiske in osamljenosti. Nihče ne bi živel neopazno, še manj pa neopazno umrl.

Ko bi bili kristjani, bi lahko spremenili svet. Toda svet se ne spremeni. Zdaj veste, zakaj...

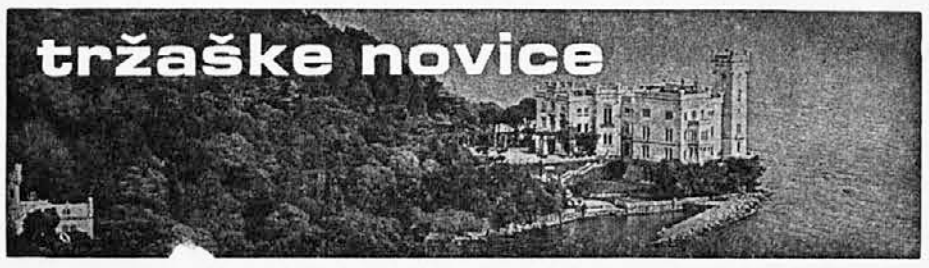

Volitve za prenovitev Škofijskega pastoralnega sveta

V četrtek 18. decembra bodo v cerkvi Novega sv. Antona v Trstu volitve za prenovitev Škofijskega pastoralnega sveta. Skupaj z duhovniškim svetom je najvišji posvetovalni organ škofije. Poleg tega ima še eno značilnost, ki mu daje poseben prizvok »katoličtva«: sestavljajo ga namreč duhovniki, redovniki in redovnice ter laiki.

Vsak torej doprinese svoj poseben dar in ga položi pred pastirja krajevne Cerkve, za boljšo službo skupnemu Stvarniku. Sv. Pavel pravi: »Kakor je namreč telo eno in ima veliko udov; vsi telesni udje pa so eno, čeprav jih je veliko, tako je tudi Kristus.« In Cerkev je Kristusovo nadaljevanje med ljudmi. In še: »Če en ud trpi, trpijo z njim vsi udje, če je en ud v časti, se z njim veselijo vsi udje.«

Zakaj je bilo torej na letošnjo prenovitev tako važnega cerkvenega organa tako malo odziva pri vseh? Drugi vatikanski zbor je poklical laike k soodgovornosti z duhovniki in drugimi posvečenimi osebami za pastirsko nego, vsaj s svojim nasvetom. In koliko nasvetov lahko laiki nudimo, kajti duhovnik ne more priti do vseh ljudi, ki jih mi vsak dan srečamo na delu, v šoli, na cesti, v politiki, kulturi in socialnem delu v okviru državnih ustanov. Ali ni imel duhovnik že od nekdaj vedno nekaj vernikov pri sebi, s katerimi se je ob priložnosti rade volje posvetoval?

Zakaj torej imamo take težave, da bi dobili vsaj tisto minimalno število članov, ki nam po pravici pripada v pastoralnih organih? Imamo vsi že preveč dela? Res, mi nas veliko, posebno ne duhovnikov, a ne moremo žrtvovati par večerov na leto za posvet za božjo čast? Se ne čutimo pripravljene? Vsi smo nevredni služabniki; kdo pa lahko reče, do kam sežeta božja milost in previdnost! Se ni v teh organih razpravljalo o problemih slovenskih vernikov?

Vprašam se, ali smo jih sploh kdaj na organski način prikazali? Ali smo res naredili vse, kar je bilo mogoče, za izvedbo pastoralnih načrtov, ki obravnavajo probleme vseh duhovnikov, tudi slovenskih, kot npr. problem družine, življenja, pričevanja ljubezni do zapostavljenih? Imamo težave pri sodelovanju z različno govorečimi verniki? Prej ali slej bomo morali dobiti pot do krščanske sprave tudi na tem področju, čeprav bo ta pot trnjeva. Do sprave pa ne pridemo, če se samo gledamo od daleč; včasih je treba tudi treznega pogovora.

Poleg tega je bogastvo naše krajevne Cerkve prav v tem, da obsega dve različni narodnosti vernikov. Zakaj bi zavrgli možnost obogatiti g. škofa tudi z našimi mislimi? Kratek stavek dostikrat več pove kot dolga akademska razprava. Jedrnatost pa je slovenska značilnost.

Pri vsem tem razveseljivo dejstvo: več kot polovica laikov, ki bodo v novem svetu, je izraz mlajše generacije slovenskih vernikov. Hvala Bogu, a kaj pa brez starejše generacije? Vsi njeni člani imajo več odgovornosti, toda brez njihove izkušnje in zgleda tudi mlajši ne bomo izražali popolnosti. Naj odrasli na to tudi pomislijo.

Težave po navadi obrodijo dober sad. Današnja »kriza« je torej odličen trenutek za globok razmislek o nadaljevanju pastoralnega dela med verniki na Tržaškem. Tega razmisleka se moramo lotiti prav vsi in moramo se odločiti, kaj je za nas važnejše, tudi če bo treba nekaterim stvarem posvetiti manj pozornosti. Iskati moramo, kar je najboljše za božjo slavo. Prosimo božjo Mater, naj nam izprosi milosti, da bomo našli pravo pot.

Peter Močnik

Pomembno priznanje

Ko se je župan občine Devin-Nabrežina Bojan Brezigar mudil na obisku v Južnem Walesu (Vel. Britanija), se je tam sestal tudi z rektorjem Zavoda združenega sveta prof. Stuartom. Ob tej priložnosti mu je rektor izročil gramofonsko ploščo, ki jo je izdal waleški zavod leta 1982, da bi se z njo zahvalil svojemu dotedanjemu ravnatelju Davidu Sutcliffeu ob odhodu v Devin na podoben zavod.

Na plošči so posnete pesmi z vsega sveta v izvedbi pevskega zbora v waleškem zavodu. Na prvem mestu je slovenska pesem »Udar na udar« v Vrabčevi priredbi. S to ploščo sta v ponedeljek 1. decembra župan Brezigar in rektor Jadranskega zavoda združenega sveta prof. Sutcliffe obiskala v Bazovici skladatelja Ubalda Vrabca na njegovem domu in mu jo poklonila.

Konzul Jakomin pri SSk

Novi jugoslovanski generalni konzul v Trstu prof. Livij Jakomin je v petek 7. decembra obiskal deželno vodstvo Slovenske skupnosti na strankinem sedežu v Trstu. To ni bil zgolj vljudnostni obisk diplomatskega predstavnika države matičnega naroda, temveč priložnost za široko in jasno izmenjavo mnenj o sedanjem narodnostnem in političnem trenutku s konzulom, ki je pred kratkim prevzel odgovorno službo v Trstu.

Slovensko stranko so zastopali deželni tajnik Ivo Jevnikar, deželna predsednik in podpredsednik Marijan Terpin in dr. Rafko Dolhar ter člani dežel. tajništva dr. Zorko Harej, dr. Boris Gombač, Karlo Brešan in Marij Maver. Tajnik je orisal gledanje SSk na postopek za uzakonitev manjšinskih pravic Slovencev v Italiji, na negativne posledice mejnega incidenta v Tržaškem zalivu, na nesprejemljivo pisanje zagrebškega »Vjesnika«« o prizavedanjih za manjšinsko zaščito in pa na odnose med matico in zamejstvom, pri katerih je nujen enakopraven pristop do vseh slovenskih komponent.

Generalni konzul prof. Jakomin je v odgovoru in potem v sproščenem splošnem razgovoru soglašal z marsikatero izrečeno oceno, poudaril pa je predvsem pripravljenost za jasne in tvorne stike v korist vse manjšinske skupnosti in prijateljstva med sosednjima narodoma ter državama.

Sv. Barbara

Farno občestvo pri Koroščih nad Miljami je v nedeljo praznovalo svojo zavetnico sv. Barbaro. Pater Bogomir si zavzeto prizadeva za dokončno ureditev cerkve. Opravil je že precejšnja obnovitvena dela: stene so prepleskane, povečana in urejena je zakristija, napeljana voda in ogrevanje. Sedaj bi bile na vrsti še postaje križevega pota in izrazil je željo, da se prispeva v ta namen.

Popoldansko somaševanje in nagovor v obeh jezikih je vodil dr. Angel Kosmač iz Ricmanj. Verniki so cerkev napolnili. Sveži glasovi mladinskega zbora so pod vodstvom Marte Ščuka živahno prepevali na koru.

Po končani slovesnosti so se verniki poživili še na prostem ob kozarcu vina, pecivu in prijateljskem razgovoru. Krožile pa so tudi srečke za srečolov v bližnji prihodnosti, ki bo našemu patru pomagal za kritje stroškov že opravljenega in bodočega dela v cerkvi. - *F. V.*

OKNO V DANAŠNJI SVET

■ Na običajni avdienci ob sredah je sv. oče dva dni po povratku iz Avstralije 3. decembra navzočim vernikom podal izčrpen opis svojega apostolskega potovanja, obenem pa opozoril na žalostne dogodke v Libanonu, kjer je prišlo do bratomornih spopadov med šiitskimi borci in Arafatovimi pristaši kar na treh krajih: v Bejrutu, Tiru in Sidonu. V Bejrutu so šiiti razrušili palestinsko taborišče Šatila, v Sidonu pa so Palestinci nadvladali šiite. Papež je v zvezi s temi boji dejal: »Pozivam obe strani, naj prenehata s spopadi in tako preprečita novo prelitje krvi v deželi, ki je izčrpana od trpljenja in razdejanja. Boleče je zlasti ugotoviti, da ni bil upoštevan noben poziv k premirju in se ni dalo spoštljivo pokopati niti padlih niti poskrbeti za ranjene. Naj Bog razsvetli odgovorne, da prekinejo s to novo verigo sovraštva in spet obnovijo medsebojna pogajanja.«

■ Komunisti in neodvisni levičarji (dejansko pa priprega komunistov) so predlagali nezaupnico ministru za šolstvo Falcuccijevi, češ da ni zmožna voditi tako pomembnega ministrstva. V obrambo Falcuccijeve je nastopil sam Craxi, vendar na tak način, da je bila ministrica očitno nezadovoljna in mu na koncu njegovih izvajanj niti ni stisnila roke. Dejal je, da nosi za njene napake odgovornost vsa vlada, ne le ona. Dalje, da italijanska šola zaostaja v primeri z drugimi sektorji v državi, da so nujne nekatere reforme, zlasti višje srednje šole. Država premalo skrbi za strokovno izpopolnjevanje učnega osebja. Šola se sooča s prekomernim porastom šoloobveznih otrok in dijakov. Manjkajo primerni šolski prostori, programi so nedodelani, šolska oprema pomanjkljiva, učiteljev premalo. Craxi se je zaustavil tudi pri spornem tolmačenju sporazuma med ministrom za šolstvo in italijansko škofovsko konferenco glede poučevanja verouka. Priznal je, da obstajajo neke zamude in nejasnosti, ki jih je treba hitro odpraviti. Pri glasovanju, ki je bilo javno, je bila komunistična nezaupnica zavrnjena s 327 glasovi proti 234.

■ Predsednik slovenske vlade Dušan Šinigoj je s številno delegacijo prišel v Celovec, kjer je imel uradne razgovore s koroškim deželnim glavarjem Leopoldom Wagnerjem. Šinigoj je omenil, da je med Koroško in Slovenijo mnogo skupnega, od kulturnega in gospodarskega sodelovanja do problemov v zvezi s čistočo okolja in kooperacije v okviru delovne skupnosti Alpe-Jadran. Matična domovina pa je tudi zelo interesirana za obstoj in rast slovenske narodnostne skupnosti na Južnem Koroškem, kjer »pri šolskem vprašanju dvojezičnega južnokoroškega ozemlja ne bo mogoče mimo manjšine«, na kar je Wagner odgovoril dvoumno: »Poiskali bomo takšen kompromis, ki bo zadovoljil obe strani in ki bo tako za nemško kot za slovensko govoreče izboljšal pouk, kateri se sedaj vrši po začasnem zakonu iz leta 1959.«

■ V Franciji, zlasti v Parizu, so se pretekli teden vrstile množične demonstracije študentov in dijakov proti vladnemu programu univerzitetne reforme, ki so se končale s silovitimi spopadi s policijo. Tako množičnega pohoda (govori se o dvesto tisoč udeležencih) Pariz zlepa še ni doživel. Demonstracije so zahtevale žrtve na obeh straneh: policija je imela enega hudo ranjenega in 121 lažje ranjenih, med študenti pa je bil eden mrtev ter večje število ranjenih, v zaporu pa se je znašlo precej razgrajačev. Vlada je nato umaknila zadevni zakonski predlog, pobudnik tega predloga minister za univerze in znanstveno raziskovanje Devaquet pa je odstopil.

■ Voditelji demokratske in republikanske stranke v severnoameriškem kongresu so se sporazumeli, da bosta tako senat kot poslanska zbornica ustanovila vsak svojo komisijo, ki bosta raziskali tajne pošiljke orožja Iranu. Pred senatnim odborom za oborožene sile, ki je začel uvodno preiskavo o tej aferi, pa je bivši Reaganov svetovalec za nacionalno varnost McFarlane izjavil, »da je predsednik predhodno odobril tajne pošiljke orožja Iranu«, medtem ko pravosodni minister Meese trdi, da je bil Reagan o teh pošiljkah obveščen šele naknadno. Po ocenah nekaterih vojaških strokovnjakov je Iran od začetka vojne v Perzijskem zalivu samo v ZDA kupil do dve milijardi dolarjev raznega orožja. Po izjavah nekaterih članov kongresa pa sta nedavno odstavljena admiral Pointdexter in njegov pomočnik podpolkovnik North uničila del pomembnih dokumentov o tej tajni kciji.

Mala Cecilijanka '86

Praznik Brezmadežne je znova priklical v Katoliški dom za Malo Cecilijanko tako otroke kot starše in seveda še veliko drugih prijateljev otrok. Spet se je izkazalo, kako koristna je bila ta pobuda, da se lahko tudi mladinski zbori pokažejo pred širšim občinstvom. Taki nastopi so spodbuda za otroke in za njih dirigente, ker eni in drugi ob misli na javni nastop zastavijo vse svoje sile, da se čim bolje pripravijo. Saj nastop v Katoliškem domu ni kar tako! Zlasti ne pred tako številnim občinstvom, ki prihaja poslušat otroke iz vseh vasi naše dežele in iz mesta.

Pri vseh nastopajočih zborih in njih vodjih je bilo videti veliko dobre volje in vloženega truda. Seveda uspehi niso vedno odvisni od tega, zavisijo tudi od števila otrok v zboru. V tem oziru moramo beležiti, da število otrok pri zborih pada. Krivda pa je v znanem pojavu, da je otrok vedno manj. Zborov, ki bi šteli 40 in več otrok, kot smo jih kdaj v preteklosti videli, ni več. Najbolj številen števerjanski zbor je štel 36 pevcev, vsi ostali so imeli manjše število nastopajočih.

Sodelovalo je devet zborov. Prvi so nastopili otroci iz Podgore, Ločnika in Gradiškute, ki obiskujejo slovensko osnovno šolo v Podgori; vodila jih je Elvira Chiabaj. Potem zbor iz Šempolaja. Ta je na Mali Cecilijanki prvič nastopil. Vodi ga Rosanda Kralj. Bil je edini zbor z devinskega Krasa. Kje so ostale vasi?

Za tem zborom je nastopil zbor iz Sovodenj pod vodstvom Loredane Peteani. Za Sovodnjami je bila vrsta na sosedih iz Rupe-Peči. Že nekaj let vodi ta zbor Nadja Kovic. Včasih je bil ta zbor bolj številen, ko je bilo tudi v šoli več otrok. Pogumno je nastopil zbor iz Plešivega, četudi jih je bilo po številu najmanj. Pod vodstvom Eleonore Ipavec Šarer so odpeli svoje pesmi v splošno zadovoljstvo. Tudi na Plešivem namreč šola zelo peša zavoljo premajhnega števila otrok.

Doberdob je večja vas, zato bi tudi v cerkvenem mladinskem zboru bilo lahko več otrok. So pa glasbeno dobro podkovani, gotovo tudi po zaslugi glasbene šole. Ta zbor vodita v soglasju Marta Ferletič in Lucija Lavrenčič; Marta je dirigirala, Lucija pa spremljala na klavirju. Pesmi je zbor popestril z Orff instrumenti.

Najbolj številen in najbolj pester je bil mladinski zbor iz Števerjana. Anki Černic gre zasluga za vodstvo tega zbora. Pa smo v Gorici in Štandrežu. Gorica ima že precej let svoj mladinski zbor Kekec. Ustanovil ga je Ivo Bolčina, sedaj ga vadi Franka Žgavec. Kot zadnji je stopil na oder mladinski zbor iz Štandreža. O tem zboru, ki ga vodi Elvira Chiabai, je znano, da poje vsako nedeljo pri prvi maši ob 7.30. Pri zboru, ki redno poje, uspeh ne more izostati.

Na koncu so prišli na oder vsi otroci ter zapeli skupno pesem M. Tomca »Gospa sveta«. Pisana množica otrok (blizu 200) je napolnila oder in z Marijino pesmijo zaključila letošnjo Malo Cecilijanko. Tudi nekateri posamezni zbori so izvajali Marijine pesmi, kar se zdi na mestu za Marijin praznik in za zbore, ki povečini pojejo tudi v cerkvi. Uvodno besedo je imela Nadja Fabris Špacapan. Njen govor objavimo prihodnjič. Korajžno je napovedovala ves program Silvana Vogrič iz Števerjana. Združenje cerkvenih pevskih zborov, ki je Malo Cecilijanko organiziralo, je z uspehom lahko zadovoljno.

Za konec pa še kritična pripomba. Nekje sem že zapisal, da bi mladinski zbori morali gojiti predvsem slovensko ljudsko pesem. Ta je namreč naš prvi kulturni zaklad. Ob njej bi morali rasti naši mladi zbori in šele potem segati po umetnih pesmih in tujih avtorjih. Ljudsko pesem vsi najraje poslušamo in jo otroci gotovo tudi najraje pojejo. Nobenemu zboru in nobenemu dirigentu bi ne bilo v sramoto, če bi lepo zapeli tudi kako znano ljudsko pesem, saj jih imamo toliko! Teh so zbori v nedeljo izvajali le malo. Z manjšim trudom bi imeli še večje uspehe.

(r+r)

Z goriške pokrajine

Na svoji zadnji seji je goriški pokrajinski odbor odobril prispevek 250.000 lir Š. Z. Olympia za orgaziranje odbojkarskega turnirja »Memorial Peter Špacapan«.

Na isti seji je bilo sklenjeno, da se na podlagi deželnega zakona št. 10 izplača 2.500.000 lir srednji šoli »I. Trinko« za prispevke dijakom, ki morajo v šolo v Gorico iz krajev, ki so oddaljeni več kot 15 kilometrov in ki so v potrebi.

Iz istega zakona bodo prejeli vsak po 250.000 lir tisti dijaki, ki so se v minulem letu vozili v višjo šolo v Trst, to se pravi v zavode, ki jih ni v našem mestu. Prejemniki so Boris Mermolja, Mirjam Conzutti, Marta Pahor, Marko Temon in Sonia Volk.

Prispevke v višini 400.000 lir za obiskovanje kmetijskih zavodov bodo dobili sledeči slovenski dijaki: Maurizio Bučinel, Boris Bučinel in Marko Primožič.

Odbornik dr. M. Špacapan je še predlagal, da se za didaktično ravnateljstvo za slovenske osnovne šole v Gorici nabavi videoregistrator in televizijo v skupni vrednosti 1.500.000 lir.

Slovenski tečaj »150 ur« na srednji šoli Trinko bo, kakor vsi ostali v goriški pokrajini, prejel 500.000 lir.

Goriška pokrajina bo pokrovitelj tečaja o alkoholizmu in mamilih, ki ga organizira v sodelovanju z goriškim šolskim skrbništvom in operaterji klubov za zdravljenje alkoholikov in je namenjen šolskemu osebju za potrebno informacijo in sensibilizacijo o teh žgočih problemih. Iniciativa je vsekakor potrebna v času, ko javne ustanove vse preveč svojih prispevkov dodeljujejo za širjenje vin in vinskih razstav, malo ali nič pa ne storijo za pomoč proti prekomernemu uživanju alkoholnih pijač.

Sovodnje

28. novembra je župan Vid Primožič na občinski seji najprej spregovoril o tragičnem incidentu v Tržaškem zalivu in kritično obsodil tiste sile, ki so dogodek izrabile za svojo gonjo proti Jugoslaviji, pri čemer je bila prizadeta tudi naša slovenska manjšina. V zvezi s tem je svet odobril tudi primerno resolucijo.

Isti svet je nato odobril odborov sklep, s katerim je bila pogodbeno za eno leto ter osem ur tedensko poverjena služba knjižničarja Marjanki Srebrnič Nanut. Dosedanji knjižničar se je moral službi odpovedati, ker služi vojaški rok, a je v pismu izjavil, da bi se po odsluženju vojaščine rad vrnil na to mesto.

Podžupan Klemše je med drugim seznanil svetovalce, da zavoljo birokratičnih razlogov Kraška gorska skupnost ne bo izplačala obljubljenega prispevka 11.500.000 lir za že zgrajeno gozdno cesto proti zaselku Črnci na Vrhu.

Svet je odobril sporazum o ceni in izplačilu lastnikom zemljišč v Malniščah (Rubije). Pravilno zadržanje svetovalske skupine SSk kot tudi prizadevanje lastnikov zemljišč v tej coni je občinsko upravo privedlo do tega, da je spremenila stališče o postopku razlaščanja zemljišč in privolila v višjo ceno za kv. meter. Svet je tudi odobril zakup urbanizacijskih del v omenjeni coni, katerih skupni znesek znaša nad 171 milijonov lir.

IZŠLE SO KNJIGE GORIŠKE MOHORJEVE DRUŽBE

Soglasno je bil sprejet predlog odbora o porazdelitvi vsote 11.500.000 lir kot prispevek raznim organizacijam ter športnim in kulturnim društvom. KD Sovodnje, KD Danica z Vrha, KD Skala iz Gabrij ter pevski zbor Rupa Peč prejmejo po 1.300.000 lir, SKD Vipava s Peči 1.800.000, Združenje krvodajalcev 200.000, Kraški krti 300.000, SD Sovodnje 2.600.000 in ŠZ Soča 1.400.000. Podžupan Klemše je predlagal, da bi eno društvo gojilo petje, drugo folkloro, tretje gledališko dejavnost, ostala društva pa naj bi pri tem sodelovala.

Svet je tudi pristal, da podjetje Mazzulini iz Gorice pobira rabljeni papir in drugi material, ki gre v odpad. To pobiranje naj bi bilo vsako zadnjo soboto v mesecu, vendar naj bi ljudje med papir ne stavili najlonskih predmetov.

Župan je nato poročal v zvezi z nameravano razširitvijo industrijske cone v prid tekstilne tovarne Manifattura Goriziana o stavki, ki je bila 25. novembra, odbornik Emil Tomšič pa je svet seznanil o sestanku na goriški pokrajini, o čemer je naš list že poročal. Sledili so razni posegi svetovalcev, ki so bili zlasti ekološkega značaja. Načelnik svetovalske skupine SSk je povoljno ocenil govor župana pred stavkujočimi, kar se tiče ekološkega problema, obžaloval pa je, da ni bil omenjen slovenski narodnostni problem. - *R. D.*

SLOVENSKA ZAMEJSKA SKAVTSKA ORGANIZACIJA

35 let po ustanovitvi prve slovenske zamejske skavtske skupine in 10 let po sklepu o združitvi tržaških in goriških skavtinj in skavtov v enotno organizacijo bomo imeli

v nedeljo 14. decembra

1. DEŽELNI OBČNI ZBOR VODITELJEV

Na njem bomo dokončno potrdili nova skupna pravila SZSO. Dan bomo začeli s sooblikovanjem maše v Rojanu, ki jo prenaša radio Trst A. Zbiranje ob 8.30 pred cerkvijo v Rojanu. Maša začne točno ob 9. uri.
Delovni del občnega zbora bo v Marijinem domu pri Sv. Ivanu ob 10.30.

S TRŽAŠKEGA

Nesprejemljivo pisanje zagrebškega »Vjesnika«

Pokrajinski svet SSk v Trstu je na svoji seji 4. decembra obravnaval posledice mejnega incidenta v Tržaškem zalivu. Potrdil je svoje obžalovanje nad dogodkom, obsodbo streljanja in željo, da bi se v prihodnje preprečili taki incidenti ter da bi se vsa odprta vprašanja med Italijo in Jugoslavijo pozitivno in hitro rešila.

Med odprtimi vprašanji je tudi globalna zaščita Slovencev, ki je za Italijo mednarodna in notranja ustavna obveznost. Zato SSk obsoja vsa številna stališča in dogodke tako na uradni ravni kot v javnosti, ki dejansko zlorabljajo smrt gradeškega ribiča za nastopanje proti slovenski manjšini, proti sožitju na našem področju in proti prijateljstvu med Italijo in Jugoslavijo.

V luči negativnih posledic incidenta za slovensko manjšino je pokrajinski svet SSk razpravljal tudi o vsebini članka, ki ga je 3. dec. objavil zagrebški »Vjesnik«, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva Hrvaške. Pokrajinski svet je z ogorčenjem ugotovil, da omenjeno glasilo nesprejemljivo piše o boju slovenske narodne manjšine v Italiji za priznanje osnovnih pravic, se pravi o boju za preživetje. SSk naglaša, da ne zahteva nobenih privilegijev ali celo neosnovanih pravic, temveč le odločno in vztrajno zahteva, naj Italija izpolni določila lastne ustave in spoštuje mednarodno sprejete obveznosti. Pokrajinski svet odločno protestira proti takim, za slovensko manjšino žaljivim izvajanjem uradnega glasila množične politične organizacije v SR Hrvatski in izraža prepričanje, da pristojne jugoslovanske oblasti niso spremenile svojih temeljnih smernic in svojega osnovnega stališča do položaja Slovencev v Italiji, ki ga je mednarodnopravno izoblikovala tudi SFRJ s svojimi sporazumi in dogovori z Italijo.

Interpelacija dr. Štoke o smrti Marjana Pertota

Deželni svetovalec SSk dr. Štoka je naslovil na deželni odbor interpelacijo v zvezi z dogodkom, ki se je pripetil v Campoformidu 26. novembra, ko je med službeno dolžnostjo umrl vojak iz Trsta Marjan Pertot, dva njegova tovariša pa sta bila ranjena.

Ker ne gre za prvo tovrstno nesrečo, omenjeni svetovalec zahteva od deželnega odbora, da napravi vse možne korake, da bi se taki dogodki ne ponovili. Dežela naj zato s pomočjo države poskrbi za izgradnjo potrebne nadvoznice pri Campoformidu.

Obračun k vabilu božje besede

Kot že povedano, sta gledališka igralca Andrej Božič in Franco Giacobini iz Rima, tri zaporedne večere v slovesnem slogu podajala odlomke iz sv. pisma stare in nove zaveze. Valdeški pastor Fanlo y Cortes je nastop označil kot preroško znamenje, ko je ista cerkev (bazilika sv. Silvestra) družila slovenskega in italijanskega oznanjevalca božje besede.

Andrej Božič — že skoro pol stoletja živi v Rimu — je ponižno priznal, daa je cel mesec vadil svetopisemsko besedilo. Priznati pa mu moramo, da je njegovo podajanje evangelija sv. Marka izžarevalo tako neustavljivo silo, kot da se to dogaja tukaj in sedaj in neizprosno kliče, da uresničimo svoje krščanstvo. Škoda, da so premnogi zamudili to enkratno priložnost.

Pa še drugim, katerim je bila božja beseda še prav posebno namenjena, so vrata ostala zaprta, namreč vhod v Coronejske zapore. Vse je bilo urejeno, dovoljenje za vstop v rokah obiskovalcev, a zaman. Igralec Franco Giacobini, ki že vrsto let uspešno podaja besedo po mnogih večjih in manjših mestih, dvoranah, samostanih, po trgih in zaporih ter žanje številna priznanja, je to pot ostal razočaran. Kljub temu pa je pred občinstvom ponovil daritev svojega pričevanja: »Gospod, naj bo sleherna beseda, ki mi še preostaja v življenju, izgovorjena v tvojo čast in pričevanje!«

Kdor ima kaj posluha in smisla za božjo besedo, so mu bili ti večeri koristno duhovno doživetje. Po raznoliki glasovni barvitosti sta recitatorja ustvarila mnogostranost svetopisemskega ozračja. Velike svetopisemske osebnosti so v duhovnem zanosu recitatorja vzvišeno zaživele.

Slovenski verniki smo v ul. Risorta imeli še to prednost, da je nastop slovenskega recitatorja obogatil še izjemen ekumenski pevski zbor pod vodstvom dr. Z. Hareja. Prisotne osebe italijanske narodnosti so priznale, da so se kultne prvine pevskega zbora lepo ujemale z recitirano vsebino. Med enim in drugim odmorom so zapeli šest pesmi. Bila je to resnična navzočnost Boga po božji besedi. - *F. V.*

Ponovna izvedba Sattnerjeve kantate »Jeftejeva prisega«

V goriški stolni cerkvi bo v nedeljo 14. decembra ob 20.30 vokalno instrumentalni koncert, ki ga prireja Zveza slovenske katoliške prosvete. Nastopili bodo pevski zbori L. Bratuž, M. Filej iz Gorice in Hrast in Doberdoba, ki jih vodijo Stanko Jericijo, Zdravko Klanjšček in Hilarij Lavrenčič. Skupno z orkestrom bodo izvajali kantato Hugolina Sattnerja »Jeftejeva prisega« na Gregorčičevo besedilo. Nastopili bodo še vokalni solisti Franka Žgavec, Suzana Jarc, Martin Srebernič in Silvan Bensa. Kantato bo dirigiral Hilarij Lavrenčič. Prej pa bodo omenjeni zbori izvedli še samostojno nekaj del nabožne glasbe.

Kantata »Jeftejeva prisega« je bila že izvedena na oktobrski Gregorčičevi proslavi v goriškem Avditoriju. Prav je, da se sedaj še enkrat ponovi, saj to veličastno delo prav gotovo zasluži še kako izvedbo. S tem jo bodo lahko slišali tudi tisti, ki zadnjič niso mogli v prenatrpano dvorano.

Na razstavi vezenih in kvačkanih izdelkov naših babic in prababic v Mačkoljah (15. do 18. novembra letos)

Z GORIŠKEGA

Minister Di Lorenzo v Gorici

V torek 9. decembra je bil na uradnem obisku v Gorici minister za ekologijo in okolje Di Lorenzo. Prisostvoval je odprtju znanstvenega simpozija v goriškem Avditoriju o problemih okolja.

Minister Di Lorenzo je še prej obiskal goriško občino, kjer se je sestal z županom in občinskim odborom. Posebej je poudaril vprašanje zaščite okolja in delež, ki ga bo pri tem imela prav Gorica, kjer bo sedež mednarodne ustanove SID (Društvo za mednarodni razvoj).

Goriški župan pa je v svojem nagovoru ponovno poudaril mednarodno vlogo našega mesta, ki mora to nadaljevati tudi po zadnjih neljubih dogodkih v Tržaškem zalivu.

Štandrež

Tudi letos ni sv. Miklavž pozabil na našo vas, kot tudi naši otroci niso pozabili nanj. Z veseljem so se pripravljali na njegov prihod, mu pisali pisma, polna želja in se potrudili, da ga prijazno sprejmejo.

To se je zgodilo v naši župnijski dvorani v petek 5. decembra zvečer z veliko udeležbo staršev. Najprej so otroci v pozdrav recitirali priložnostne pesmi. Nato so podali kratko, a živahno igro, ki prikazuje, kako angeli na Miklavžev večer skrbno pripravljajo darove za vse otroke. Temu je sledilo rajanje in petje angelov, nakar so se prikazali tudi nagajivi parkeljčki, ki so si prizadevali, da prestrašijo le poredne otroke.

Slednjič je slovesno nastopil sv. Miklavž, obdan od desetih angelov. V svojem nagovoru je priporočil otrokom, naj bodo vedno pridni in tako vredni njegovih darov. Nakar jih je vse po vrsti poklical k sebi na oder in jim izročil zaželene darove, katere so angeli prinašali na oder. Še posebej je poklonil skupen dar za volčiče in veverice, kakor tudi za pevke našega mladinskega zbora, ki so mu takoj zapele veselo pesem. Ob zaključku dolgega obdarovanja se je sv. Miklavž od vseh poslovil z obljubo, da se tudi k letu povrne v našo vas.

Števerjan

V torek 25. novembra se je od nas poslovil in odšel na novo službeno mesto v Pieris Albin Šuligoj, višji poštni uradnik. Mi smo mu rekli kar Nino. Poštni urad je upravljal celih dvajset let. Veliko dobrega je v tem času naredil ljudem tostran in onstran meje. Bil je vedno prijazen, nasmejan in dobre volje, kar je redek pojav v današnji dobi. Zelo obziren in dober je bil do starejših oseb, katerim je izplačeval pokojnine. Vživel se je tudi v naše vaško življenje tako, da se je čutil že Števerjanca. Imel je rad nas in mi njega.

Dragi Nino! Za vse dobro, ki smo ga bili deležni od vaše strani, Bog lonaj! Gospe Anici, ki ga je nasledila, pa želimo, da bi se tudi ona dobro počutila med nami in ostala v naši sredi veliko let. - *A. G.*

MOŠKA C2 LIGA

Olympia na vrhu lestvice!

Po sobotni tekmi v štandreški telovadnici proti Rocolu iz Trsta, ki se je končala s 3 : 2 za Olympio (v setih 15 : 13, 15 : 6, 14 : 16, 13 : 15, 15 : 2), se le-ta nahaja na prvem mestu lestvice; po sedmih tekmah ima 12 točk, enako kot moštvi Maniago in Turjak. Tej trojici sledita na drugem mestu z dvema točkama manj Torriana in Inter 1904. Od teh petih je samo Turjak novinec, ostale imajo že večletno izkušnjo v C2 ligi.

Spodrsljaj Olympie proti Boru je zdramil njene igralce; zavedajoč se, da so v Trstu izgubili dragoceni točki, so to pot igrali zbrano, preudarno in borbeno. Tekmo so začeli Marko Cotič kot podajač-dvigač (in je po odsotnosti zaradi bolezni v vseh petih setih dobro vršil svojo vlogo), Mirko Špacapan, Simon Terpin, Štefan Cotič, Rino Dornik in Damjan Terpin, ki ga je takoj v prvem setu pri stanju 9 : 9 zamenjal Lucijan Batistič (ta je več kot zadovoljil v sprejemanju in zlasti v blokiranju).

Glede na tehnično plat moremo zaključiti takole: sprejem je bil več kot zadovoljiv; režija je bila dobra; tolkači so prav dobro opravili svojo vlogo; blok je bil učinkovitejši kot v Trstu in zadostno je bilo kritje bloka; zgrešenih servisov je bilo 13 (tudi nasprotnik jih je zgrešil 13).

Publika je to pot znala dobro in pravilno bodriti igralce: poznala se je roka vodje navijačev!

Prihodnjo soboto 13. decembra bo Olympia igrala v Trstu proti razmeroma šibkemu Dopolavoro Ferroviario, ki je še brez točk. - *n*

Učiteljišče »Simon Gregorčič« v Kobaridu in na Vrsnem

V torek 2. decembra so bili dijaki goriškega učiteljišča »S. Gregorčič« na študijski ekskurziji v gornji Soški dolini. V spremstvu ravnateljice in profesorjev so najprej obiskali šolski center v Kobaridu, popoldne pa so si ogledali Gregorčičevo rojstno hišo na Vrsnem. V Kobaridu so dijaki zadnjih dveh razredov tudi hospitirali pri učni uri v tamkajšnji osnovni šoli, medtem pa so si dijaki prvih dveh razredov ogledali zanimivosti Kobarida. Na šoli so jih lepo in prisrčno sprejeli ravnatelj in drugi šolniki, za spremstvo pa je doživeto poskrbel domači šolnik, ki je v toplih besedah tudi prikazal ves slovenski pomen Tolminske in Gregorčičevega sveta posebej.

Po hospitaciji in postanku na šoli v Kobaridu so se goriški učiteljščniki podali na Vrsno. V prelepem in sončnem popoldnevu so se nagledali vse lepote Soške doline, od Tolmina in slikovito se vijoče Soče do Krna, ki je slovesen in že skoraj ves bel kraljeval nad Vrsnom do Kaninske skupine in še naprej. Po ogledu pesnikove rojstne hiše je dekliški zbor učiteljišča občuteno zapel pesem Soči, ki je kar se da posrečeno odmevala med tihimi hišami, med Krnom in Sočo. Nad to pesmijo so bili tudi spremljevalci in varuhi Gregorčičevega doma prijetno presenečeni.

Enodnevni izlet učiteljišča »Simon Gregorčič« iz Gorice na Kobariškem je nedvomno lepo združil pedagoški in splošno kulturni del. Prav tako pa je tudi v letu Gregorčičevega jubileja ponovno potrdil krepko in idealno vez, ki jo naša svetla kulturna tradicija še vedno tako zvesto utrjuje in ohranja.

SKPD »Mirko Filej« - Gorica
vabi na

PREDSTAVITEV
letošnjih knjig
Goriške Mohorjeve družbe

v četrtek 18. decembra ob 20.30
v mali dvorani Katoliškega doma

Števerjan

Sedejev večer. Nedeljo 7. decembra so Števerjanci posvetili spominu nadškofa F. B. Sedeja in njegovemu nečaku župniku Cirilu Sedeju, ki je vodil števerjansko župnijo vsa leta po prvi svetovni vojni do upokojitve in smrti leta 1968. Ta Sedejev večer je spadal v vrsto pobud, ki sta jih pripravila v Gorici ZSKP in SKPD »Mirko Filej«. Zaključni Sedejev večer je spadal v Števerjan, ker so svoje katoliško prosvetno društvo in župnijski dom poimenovali po nadškofu in ker je tam še vedno živ spomin na župnika Cirila Sedeja.

Večer je bil v dvorani župnijskega doma in je privabil tudi številne goste iz Gorice, Cerkljanskega in celo iz Ljubljane. Saj ima nadškof Sedej občudovalce povsod.

Prisotne je pozdravil predsednik domačega društva Marko Terčič in med drugim povedal tole: »Naše katoliško društvo že od leta 1968 nosi Sedejevo ime in si šteje v čast, da more danes v Sedejevem domu v Števerjanu gostiti obe sklepni predavanji o tem našem velikem škofu.«

Na odru je prisotne pozdravljal velik nadškofov portret, ki je nekdaj bil na škofiji, sedaj pa je v lasti števerjanskega društva. Ob tem portretu se je zvrstil kulturni program. Domači mešani pevski zbor je pod vodstvom Tomaža Tozona dovršeno zapel tri pesmi: Ave verum, Nazaj v planinski raj in pa Znamenje. Za zborom je nadškofov pranečak Andrej Sedej spregovoril o nadškofu Sedeju in njegovem pogledu na duhovništvo. Iz njegovih pastirskih listov ter nekaterih pridig je orisal Sedejevo gledanje z besedami:

»Veliko je dostojanstvo, sveta je, imenitna služba, katoliško duhovništvo. Njegova služba je koristna, zveličavna za vernike, plodonosna.« Tako ni samo polagal na srce novomašnikom, tako je Sedej svoje duhovništvo in škofovstvo tudi živel.

Ob nizanju Sedejevih misli o duhovništvu je predavatelj vpletal tudi misli o Cirilu Sedeju, kateremu nadškof ni bil samo stric, temveč tudi zgled v duhovniški službi. Saj se je za duhovništvo odločil po treh letih študija na univerzi na Dunaju, bil posvečen leta 1914, nato pa od 1920 do smrti župnik v Števerjanu, kjer je tudi pokopan. Po prvi vojni je pomagal obnavljati vas, cerkev in župnišče; potem je z Brici prenašal revščino, saj je prav nadškof Sedej v pismu prijatelju dr. Primožiču potožil, da je Števerjan najbolj revna vas v Brdih.

Med drugo svetovno vojno je župnik Ciril Sedej dalje preživljal vse hudo skupaj s svojim ljudstvom, nemške čistke in nasilje, partizanske grožnje in dobrikanje, likvidacije in izgone svojih vernikov. Toda tudi ti hudi časi so šli mimo in Ciril Sedej je z verniki po vojni začel novo dobo, ki je počasi prineslo gospodarsko izboljšanje Števerjanu, vendar sam tega ni mogel več uživati, ker je zbolel in nato 80-leten umrl.

Za Andrejem Sedejem je Tomaž Pavšič, kustos muzeja v Idriji, popeljal publiko na Cerkljansko. V barvnih diapozitivih je prikazal lepote in znamenitosti deželice, kjer se je rodil nadškof Sedej. Ni šlo samo za Cerkno, temveč za vse okoliške vasi in zaselke okrog Cerkna. Cerkljanska ni razsežna, je pa polna naravnih lepot, spominov iz starih in novejših časov (cerkve, oltarji, stare hiše, kozolci, bolnišnica Franja) in tudi novih pridobitev, zlasti še tovarna ETA, ki daje zaslužek 1.800 delavcem. Zato na Cerkljanskem ni več toliko revščine in se vasi obnavljajo. Bolj kot z besedo je Tomaž Pavšič navdušil s svojimi diapozitivi.

* * *

Sedejevi večeri so za nami. Pričakujemo, da bodo predavanja o tem goriškem nadškofu izšla v knjigi, tako da se bodo z njim seznanili tudi tisti, ki niso mogli na simpozij v Slovenik, niti k predavanjem v Katoliškem domu in v Števerjanu.

Pokrajinsko tajništvo SSk v Gorici

V Gorici se je sestalo na redni seji pokrajinsko tajništvo SSk. Po uvodnem poročilu tajnika Marijana Terpina se je razpravljalo o posledicah nedavnega incidenta v tržaškem zalivu, ko so obmejni policijski organi ubili gradeškega ribiča.

SSk potrjuje že zavzeto stališče, da je uporaba orožja ob meji neprimerna in poudarja, da se taki spori morejo in morajo rešiti na dogovorjen način. Seveda je treba hitro odpraviti nastala nesoglasja ter posledice. Tako je nujno zopet, po odpovedi, vzpostaviti stike med obmejnimi področji in nadaljevati že začete skupne pobude.

Tajništvo je ostro obsodilo poročanje zagrebškega »Vjesnika«, ki je zavzel taka nazadnjaška stališča, kot so jih doslej zastopali le najbolj šovinistični italijanski krogi v teh krajih. SSk pričakuje, da bodo merodajni slovenski in jugoslovanski krogi taka stališča ovrgli, ker bi sicer neznansko škodovali boju slovenske manjšine v Italiji.

Načelnik svetovalske skupine SSk v Sovodnjah Branko Černic je seznanil člane tajništva o zadnjih dogodkih v Sovodnjah, ki vzbujajo precej zaskrbljenosti zaradi stališča sovodenjske občinske uprave ter župana in podžupana, ki na raznih sestankih z goriškimi in pokrajinskimi oblastmi popuščata in zgleda, da nimata pravega namena vztrajati v borbi proti zaseganju slovenske zemlje na področju Sovodenj. Po vsem, kar se je zgodilo v Štandrežu, je tako vedenje nedopustno in SSk ponovno in popolnoma podpira boj Sovodenjcev proti takemu razlaščanju.

Ob tem tajništvo opozarja na neprimerni pohod na Sovodnje, ki so ga priredili sindikati in ki naj bi imel nekak ustrahovalni značaj. Odgovor je prišel od samih Sovodenjcev, ki so spontano in učinkovito z napisi izrazili svoje odklonilno stališče.

Goriški občinski odbornik dr. A. Bratuž in pokrajinski odbornik dr. M. Špacapan sta poročala o poteku del pri načrtovanju izgradnje slovenskega šolskega centra v Gorici, za katerega je nedavno država dodelila prva finančna sredstva.

Šport

Odbojka - MOŠKA D LIGA

Soča - V. Pallavolo Trieste 3 : 1

(15 : 11, 15 : 12, 9 : 15, 15 : 9)

S tokratno zmago je upati, da se bo Soča So.Be.Ma začela dvigati iz dosedanjega povprečja in da je začetna kriza mimo. Važno je predvsem, da si ekipa ponovno zgradi samozavest; ob bolj sproščenih nastopih pa bo rešen tudi marsikateri navidezno tehnični problem. - *P. T.*

ZVEZA SLOVENSKE KATOLIŠKE PROSVETE - GORICA

Jeftejeva prisega

KONCERT VOKALNO INSTRUMENTALNE GLASBE

Dirigent Hilarij Lavrenčič

Zbori »Lojze Bratuž«, »Mirko Filej«, »Hrast«

Spored:

— Sakralni glasbeni motivi
— H. Sattner: »Jeftejeva prisega«, kantata za soli, zbor in orkester

GORICA - stolna cerkev
Nedelja, 14. decembra ob 20.30

Pastirček št. 3

Pastirčkovi sodelavci — od otrok, učiteljev, katehetov, urednikov in tiskarjev — so nas zopet prijetno presenetili s svojo pridnostjo in točnostjo. Že prvi dan decembra je izšla 3. številka.

Kljub povečanju strani, vsi otroški prispevki niso mogli najti prostora v tej številki. Več kot tretjina otrok-naročnikov (nad 350) je tokrat sodelovalo s svojimi spisi, risbami in odgovori na resne uganke in poučno razvedrilo.

Uvodno božično misel je napisala Mariza Perat. Danila Komjanc je v sliki in besedi razložila otrokom 1. stopnje, kako nastane volna in predstavila zanimivega otroka Marcelina. Katehet M. M. načenja razmišljanje o adventu. Izviren intervju z betlehemskimi pastirji so napisali učenci nižje srednje šole I. Cankar iz Trsta. Evelina Pahor nas popelje po Krasu. Zora Saksida v šaljivi obliki seznanja otroke s skrivnostmi narave in živali. Branko na kratko poda zgodovino jaslic. V. Kos je poslal pesem in uganko. Ljuba Smotlak se je v Pastirčkovem imenu srečala z otroško dramsko skupino iz Mačkolj. L. Šorli je napisala pesem Deklica moli k sv. Miklavžu. Skavt Miha na sestanku oživi izpod peresa Olge Tavčar. Lučka Susič nas zopet zabava s Tomijevimi potegavščinami. Pesem Sveti večer je uglasbil A. Bratuž.

Zanimiva je tudi stran Pastirčkova knjižnica, kjer se lepo predstavijo vse dosedanje Pastirčkove publikacije. Od osmih knjig je po nekaj izvodov še na voljo v knjigarni pri Fortunatu v Trstu, v Gorici pa v Katoliški knjigarni in na uredništvu Pastirčka. Veliko zanimanje je vzbudila najnovejša knjiga pravljic Tončke Curk.

Ko listamo Pastirčkovo pošto, z veseljem ugotavljamo, da so otroci imeli zelo bujno fantazijo, izvirnost in smisel za velike vrednote. Zato bo tudi odraslim koristilo, če bodo Pastirčka listali in brali skupaj z otroki. - *M. Č.*

KATOLIŠKI GLAS
list za kritične bralce

Božična številka »Katol. glasa«

Izšla bo v dvojnem obsegu v četrtek 18. decembra. Vsi oglasi, voščila in večji prispevki naj bodo na uredništvu do ponedeljka 15. t. m. zvečer.

Naslednja številka izide v četrtek 1. januarja, torej za Novo leto, v stroj pa bo šla v torek 30. decembra. Naj to upoštevajo zlasti dopisniki!

OBVESTILA

Maša za edinost, ACM - Gorica bo v ponedeljek ob 16. uri v Zavodu sv. Družine.

Števerjanski mešani cerkveni zbor »F. B. Sedej« bo pod vodstvom Tomaža Tozona pel v Števerjanski cerkvi za polnočnico. Celotno mašo bo neposredno prenašal radio Trst A.

Slov. zamejska skavtska organizacija priredi z drugimi skavtskimi organizacijami, ki delujejo v Trstu, skupno mašo v cerkvi sv. Marije Velike v soboto 13. dec. ob 16.30. Zbiranje v kroju za člane vej izvod in roupop pred amfiteatrom ob 16. uri.

V Društvu slov. izobražencev v Trstu bo v ponedeljek 15. decembra ob 20.30 govoril prof. Aleš Lokar na temo: Slovenska problematika na zadnjem ameriškem kongresu Društva za slovanska vprašanja, ki je bil novembra v New Orleansu.

Slov. Vincencijeva konferenca v Trstu sporoča, da bo maša za duhovne poklice in duhovna obnova v četrtek 18. dec. ob 16. uri v kapeli Šolskih sester pri Sv. Ivanu, ul. Docce 34.

IZŠLA JE
»PLANIKA« št. 3
(Glasilo slovenskih goriških skavtov)
Dobite jo pri Matjažu Terčiču, tel. 884193

DAROVI

Za sklad Katoliškega glasa: Nada Sosič, Občine 8.000 lir.

Za Katoliški glas: V. F., Repentabor 30.000; N. N., Gorica 50.000 lir.

Za moški zbor »M. Filej«: N. N. 200.000.

Za popravilo cerkve v Sovodnjah: N. N. 200.000; N. N. 90.000; N. N. 30.000; Ana Ožbot, Sovodnje ob prvi obletnici smrti prijateljice Gizele Devetak 30.000 lir.

M. R.: za lačne po svetu, za gobavce, za misijone po 100.000 in za Sv. goro 30.000 lir.

Za cerkev v Jamljah: Jožef in Melanija ob zlati poroki 50.000 lir.

Za popravilo cerkve na Občinah: Marija in Ivanka Sosič v spomin na vse pokojne Sosič 20.000; Marija Malalan namesto cvetja na grob Milke Brišček 50.000; Onelia Bradetich 22.000; N. N. (božični dar za nov lestenec) 600.000; Ivanka Malalan 32.000; Ernesta Ključar 20.000; N. N. v spomin na prof. L. Klakočerja (za popravilo orgel) 5.000; Angela in Berta Vremec v spomin na brata in strica Stanota 100.000; Vittorio Taucer v spomin na teto Lidijo 30.000; Jolanda Daneu v spomin na mamo Valerijo 150.000; Pepka Škerlavaj 30.000; Raffaele Menna 10.000; Karla Sosič 10.000; Lidija Kapun 20.000; Marija Kerševan 30.000; Rafaela Škerlavaj 5.000; Mila Sosič 10.000; Slavka Ferlat 30.000; Mila Kalin 5.000; Antonija Stojkovič namesto cvetja na grob Stanota S. 20.000; druž. Sosič v spomin na moža in očeta Stanota 100.000; razni 133.000 lir.

Za obnovitev cerkve na Banah: N. N. in N. N. 30.000 lir.

Za cerkev v Trebčah: Justina Kljun v spomin na Stanislava Kljuna 50.000; druž. Čuk v spomin na Vincenca Čuka 40.000; druž. Čuk ob krstu Serene Čuk 30.000 lir.

Za lačne po svetu: Santa Carli v spomin na Stanislava Kljuna 20.000; N. N., Gorica 50.000; G. G., Sovodnje 50.000; N. N., Sovodnje 200.000 lir.

Vsem podpornikom našega lista Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Radio Trst A

Spored od 14. do 20. decembra 1986

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.15 Mladinski oder: »V mestu pa ptičice ne pojo«. 11..45 Vera in naš čas. 12.00 Nediški zvon. 15..30 Sportne novice.

Ponedeljek: 8.10 Iz šolskega sveta. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Poljudno čtivo. 12.00 Liki iz naše preteklosti: Alojz Ravbar. 13.20 Zborovska glasba. 14.10 Otroški kotiček: Lahkih nog naokrog. 16..00 Osebno: Nada Pertot. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Simf. orkester in zbor RTV Ljubljana. 18.00 Kmetijski tednik.

Torek: 8.10 Nediški zvon. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Poljudno čtivo. 12.00 Sestanek ob dvanajstih. 14.10 Povejmo v živo! 15.00 Mladi mladim. 16.00 Razmišljanja o vsakdanjih stvareh. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Simf. orkester RTV Ljubljana. 18.00 Ob 50-letnici smrti Garcíe Lorce.

Sreda: 8.10 Raziskovanje in gibalne dejavnosti. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Poljudno čtivo. 12.00 Sestanek ob dvanajstih. 13.20 Cecilijanka 1986. 14.10 Gospodarska problematika. 16.00 Od Milj do Devina. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Kulturni odmevi.

Četrtek: 8.10 Od Milj do Devina. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Beležka. 12.00 Sestanek ob dvanajstih. 14.10 Otroški kotiček: Odgovori v barvah. 16.00 Na goriškem valu. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Ženski zbor »Aureliano« iz Rima. 18.00 Pričevanja o TIGR-u.

Petek: 8.10 Na goriškem valu. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Beležka. 12.00 Sestanek ob dvanajstih. 13.20 Zborovska glasba. 14.10 Naš jezik; Ne prezrimo. 15.00 Iz filmskega sveta. 16.00 Osebno: Nada Pertot. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba: peti Trubarja ali ne? 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 10.10 Simf. orkester Slov. filharmonije. 11.50 Poljudno čtivo. 12.00 Sestanek ob dvanajstih. 14.10 Poti do branja. 14.40 Drugi program. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Pianistka Katja Milič. 18.00 Saša Vuga: »Dvorec ranocelnikov«. Roman.

■

Za misijon p. V. Kosa: Marija Kerševan, Občine 50.000 lir.

■

Prihodnje leto pa v Anglijo!

Ker se je na letošnjem potovanju »Katoliškega glasa« na Sardinijo in Korziko večina (30 od 50) izrekla za obisk Anglije, smo pripravili temu ustrezen program.

Potovanje bi trajalo 11 dni in to z avtobusom od ponedeljka 28. julija do četrtka 7. avgusta 1987.

Vpisovanje se prične takoj. Za vpisanega se smatra, kdor ob vpisu dá na račun 250.000 lir. Celotni prispevek bo presegel 1.000.000 lir. Ob vpisu naj vsakdo tudi izroči svoje ime in priimek ter točen naslov, kje živi. Drugega to pot ni treba. Zadostuje veljavna osebna izkaznica.

Točen program objavimo po božiču. Naj povemo, da se na poti v Anglijo ustavimo v Belgiji 2 dni (mesta Bruselj, Gand in Bruges); v Londonu bomo štiri dni (izleti tudi v okolico kot Oxford, Canterbury itd.); povratek prek Francije (Reims), Švice (Bern) in Aoste.

OGLASI
Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 18 % davek IVA.

Odgovorni urednik: *msgr. Franc Močnik*
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

libreria cattolica
katoliška knjigarna
Piazza della Vittoria - Travnik, 25
GORIZIA - GORICA (ITALY)
Tel. (0481) 84407

— knjige (revije in specifične knjige po naročilu)
— šolske, pisarniške, tehniške in domače potrebščine
— vse vrste papirja in lepenke
— nabožni predmeti in sveče
— sezonski artikli za okras in darilo
— plošče in muzikasete
— igrače
— pisarniško pohištvo
— fotokopije